



FAVLL



Josep Barberà

Horta més ciutat igual a Lleida

Quan mirem el mapa de Lleida sovint ens quedem amb els límits urbans i ens oblidem del seu entorn. La ciutat deixaria de ser Lleida si no tingués en compte l'Horta, que a més de ser un pulmó que l'oxigena és una font immillorable d'alimentació. El privilegi que tenim els lleidatans de poder disposar de molts dels aliments que consumim l'endemà de ser recol·lectats, i en alguns casos el mateix dia, el tenen en molt poques ciutats i cada dia en seran menys.

D'un temps ençà la nostra Horta pateix una malaltia que la posa en perill d'extinció. S'està donant un abandonament dels cultius tradicionals (les fruites i les verdures) per falta de rendibilitat i pel desencís del seu jovent per continuar un ofici per falta de modernització. Si a tot això s'hi afegeixen uns serveis cars i incomplets, uns camins amb poc manteniment, la conseqüència que se'n deriva és que els pagesos de l'Horta vegin com a única sortida per sobreviure la reconversió de les finques de cultiu en parcel·les, xalets, adossades, etc. Només una política decidida a fer-la rendible i agradable per viure-hi farà que retorni la salut a l'Horta i deixin de pensar a sembrar-la de totxos. La rendibilitat s'aconseguirà amb una producció especialitzada i uns preus que facin rendibles les explotacions agràries.

Des de les associacions de veïns i la nostra Federació hem d'aconseguir que els serveis, les noves tecnologies i les vies de comunicació arribin a ser immillorables condicions a tots els habitatges per fer una vida a l'Horta agradable. Solament així tindrem una Lleida envejable.



Iniciativa per Catalunya - Verds



Francesc Pané

El lloc dels sentiments de Lleida

Aquests dies tot són espelmes, al "sinofós". Unes encara alenen amb la seva flama tímida, altres són un roig encès que guarda el silenci de la mort. I darrera, i dessora de les palmatòries, tot de lletres que diuen sentiments, anhels, indignacions i aquesta bondat natural de la gent natural i senzilla. La pau. La pau com un crit que en la bancada de pedra es repeteix en un eco concèntric.

Lleida necessitava un espai urbà on es pogués expressar el dol col·lectiu i l'alegria comuna

La llum i la lletra. La veritat del poble s'expressa, contundent i senzilla, amb el foc d'una flama i amb la caligrafia enèrgica.

Som la immensa majoria aquells i aquelles que hem sabut les guerres només per l'horror que ens en reportaven les notícies. Els missatges que la gent ha escrit i ha dipositat al "sinofós" pertanyen a joves i a ancians, a persones que coneixem la barbàrie de la guerra. Els ciris, les lletres, són un clam contra la sang brutalment vessada.

Lleida necessitava un espai urbà on es pogués expressar el dol col·lectiu i l'alegria comuna. Un lloc simbòlic del sentiment ciutadà. El "sinofós" s'ha convertit en aquest indret màgic. Ara cal esperar que el "sinofós" es consoli i sigui, de nou, espai de música de tenora i lloc d'arròs de les noces civils. La plaça que presideix aquesta bancada de pedra ja és l'indret on els sentiments s'expressen lliures i pacífics.



Esquerra Republicana de Catalunya - Els Verds



Xavier Sàez

Una ciutat amb el cinema

La ciutadania de Lleida ha pogut gaudir de tres importants esdeveniments socio-culturals promoguts per la Paeria amb el cinema com a mitjà d'expressió. Animac ha arribat a la seva vuitena edició amb la voluntat de fer el salt, de la mà de Generalitat i Diputació, per tal de convertir-se en el gran festival de cinema d'animació de Catalunya. La ciutat, amb l'ajut de la Universitat, ha acollit calorosament un *traveling* del I Festival Internacional de Cinema i Drets Humans. I la Mostra de Cinema Llatinoamericà ha assolit una dècada prodigiosa de feina exitosa. Tots tres esdeveniments han demostrat la capacitat de convertir-se en font de captació per a visitants atrets per la qualitat de l'oferta, fet especialment rellevant en els casos d'Animac i la Mostra, que fixen Lleida en un lloc de privilegi dintre del mapa cultural català.

Animac i la Mostra fixen la ciutat de Lleida en un lloc privilegiat dintre del mapa cultural català

I paradoxes difícils d'entendre, mentre hem hagut de lamentar el tancament de sales de cinema. La rendibilitat econòmica immediata no ho és tot en el setè art. Que en poques setmanes es puguin omplir cinemes amb una oferta alternativa al Hollywood de les cartelleres llampants evidencia l'existència d'un públic consumidor de cinema que no en té prou amb el que es programa a les sales privades i, al mateix temps, una oportunitat per als empresaris exhibidors per a treure profit d'aquesta feina de promoció del cinema feta des de les institucions.



Partit Popular



Pilar Arnalot

El futur de Gardeny

L'espai que representa Gardeny a la nostra ciutat és prou important (perquè ens fem una idea és tres vegades el turó de la Seu Vella) per determinar, amb la prudència necessària, quin és el destí que se li vol atribuir.

El cert és que han passat més de cinc anys des de la seva adquisició per part de l'Ajuntament sense que s'hagi concretat cap actuació urbanística d'aquest turó. Des del grup municipal del Partit Popular volem un turó viu, no com ara, que és mort; la ciutat ha d'adoptar una decisió no precipitada, però si inajornable sobre Gardeny.

Aquest Fòrum de Gardeny permetrà aportar les idees i el consens necessari per encaixar correctament Gardeny amb la ciutat i a l'inrevés

És indispensable que Gardeny sigui allò que volem els ciutadans i ciutadanes de Lleida, és a dir, que tota la societat lleidatana hi estiguem implicats. Per aquest motiu, des del Partit Popular hem proposat la creació d'un fòrum de caràcter permanent, format per les institucions, entitats socials i culturals de la nostra ciutat, i que serà l'eina adient perquè tots puguem decidir el futur de Gardeny. Aquest Fòrum de Gardeny permetrà aportar les idees i el consens necessari per encaixar correctament Gardeny amb la ciutat i a l'inrevés.

Des del grup municipal del Partit Popular apostem perquè Gardeny sigui el referent vertebrador que ens dugui a la Lleida del segle XXI.

CONVERGÈNCIA I UNIÓ

Convergència i Unió



Marta Alòs

Una obligada remodelació de l'Eix

Els reporters gràfics ho saben prou bé: una imatge val més que mil paraules. I és precisament per aquest motiu que el grup municipal de Convergència i Unió incloïa a l'annex del Pressupost municipal i des de l'any 1999 la remodelació de la pavimentació i dels serveis de l'Eix Comercial de la nostra ciutat. Tanmateix, perquè és més que evident l'estat deplorable d'un dels carrers de vianants i comercials més llargs d'Europa, els regidors i regidores de CiU no enteníem com, any rere any, no se'ns aprovava una inversió que és de sentit comú que, tot contemplant l'Eix, estava abastament justificada. La nostra responsabilitat com a grup majoritari a l'oposició de la Paeria ens exigia seguir reivindicant aquesta inversió, malgrat la negativa sistemàtica de l'equip de govern municipal. Després d'anys de lluita, tot fa pensar que arriba el projecte de remodelació de l'Eix Comercial que tant havíem reclamat. Malgrat el temps perdut, enhorabona i benvingut sia!

Tot amb tot, encara no podem estar plenament satisfets. La nostra preocupació actual pivota en dos vindicacions que defensarem fins al final pel bé del comerç de l'Eix i és, en primer lloc, que l'equip de govern haurà d'acomplir el termini marcat de finalització de les obres per tal que aquestes no perjudiquin la vida comercial i, en segon lloc, CiU exigirà que no hi hagi cap annex al pressupost inicial que obligui a incrementar l'import que els comerciants i els veïns de la zona hagin d'abonar en concepte de contribucions especials. Una obra necessària com aquesta exigeix un seguiment exhaustiu i us podem ben assegurar que el grup municipal de Convergència i Unió farà aquest seguiment amb seny i responsabilitat, com sempre.

PSC

Partit dels Socialistes de Catalunya



Lluís Pere Alonso

El civisme i la tolerància, assignatures necessàries

Màrius Torres, el nostre benvolgut poeta, parlava de Lleida com una ciutat "*dolça i tranquil·la*", i ara, després de tants anys i malgrat l'important creixement que ha tingut, podem continuar dient que Lleida és realment una ciutat tranquil·la. Una ciutat on hi ha un important grau de convivència, que mira el futur amb il·lusió.

Lleida sap afrontar els reptes de preparar-se pels nous temps, amb modernitat, integrant amb absoluta normalitat els nous ciutadans i les noves cultures que vénen d'arreu del món. Lleida té, per tant, un bon nivell de qualitat de vida.

Però a la nostra ciutat no tot són flors i violes. Si repassem la premsa local podrem veure com massa sovint veiem notícies sobre petits actes d'incivisme, actuacions que, sense anar més enllà de simples bretolades, demostren un cert menyspreu per la propietat pública. Contenidors de brossa que es cremen, vidres de la barana del Pont de la Universitat que apareixen trencats, grafitis que embruten parets recentment construïdes, mobiliari urbà destrossat...

Si repassem la premsa local, massa sovint veiem notícies sobre petits actes d'incivisme

Cal, al nostre parer, establir un compromís ciutadà per lluitar contra aquest fenomen que, igual que en altres moltes ciutats, ens afecta. Cal, en definitiva, estendre la consciència ciutadana de respecte a allò que és de tots. Una paperera, un banc de la plaça és com un moble de casa nostra. Només així continuarem tenint la *Lleida tranquil·la* que tots volem.